

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ

Факультет техногенно-екологічної безпеки

Кафедра охорони праці та техногенно-екологічної безпеки

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Екотоксикологія та біоіндикація»

вибіркова

за освітньо-професійною програмою «Екологічна безпека»

підготовки ступеня бакалавра

у галузі знань 10 «Природничі науки»

за спеціальністю 101 «Екологія»

мова навчання українська

Рекомендовано кафедрою ОП та ТЕБ на 2022-2023 навчальний рік.

Протокол від «29» серпня 2022 року № 2

Силабус розроблений відповідно до Робочої програми навчальної дисципліни «Екотоксикологія та біоіндикація»

2022 рік

Загальна інформація про дисципліну

Вивчення навчальної дисципліни «Екотоксикологія та біоіндикація» передбачає розкриття таких проблемних питань сьогодення, як:

- основні токсичні речовини, що потрапляють до навколишнього середовища, їх джерела та вплив на живі істоти;
- потрапляння, транспортування, перетворення токсичних речовин та їх виведення з організму;
- основи біоіндикаційних досліджень, особливості використання тварин, рослин та мікроорганізмів в якості біоіндикаторів;
- характеристика біологічних методів оцінки якості складових довілля – атмосферного повітря, води, та ґрунту; теоретичні засади та практичне застосування методології біотестування.

Передбачається розвиток у здобувачів вищої освіти логічного мислення, уміння встановлювати причинно-наслідкові зв'язки дисципліни із повсякденним життям; формування екологоорієнтовного світогляду.

Навчання з дисципліни «Екотоксикологія та біоіндикація» проводиться наприкінці освітнього процесу, проте її теоретичні положення виступають певним підґрунтям для ефективного засвоєння здобувачами вищої освіти дисциплін у подальшій професійній підготовці.

Інформація про науково-педагогічного працівника

Загальна інформація	Бригада Олена Володимирівна, доцент кафедри охорони праці та техногенно-екологічної безпеки факультету техногенно-екологічної безпеки, кандидат технічних наук, доцент.
Контактна інформація	м. Харків, вул. Чернишевська, 94, кабінет № 302. Телефон (робочий) – (057)707-34-46.
E-mail	ebrigada@gmail.com
Наукові інтереси	Біоіндикація та біомоніторинг стану навколишнього середовища. Екологічна безпека та надійність систем водопостачання та водовідведення. Дослідження впливу важких металів на гідросферу та педосферу.
Професійні здібності	Організованість, працездатність, допитливість, самовладання, активність, наполегливість, зосередженість. здатність робити навчальний матеріал доступним, творчий підхід у роботі; педагогічно-вольовий вплив на здобувачів вищої освіти; здатність організувати колектив здобувачів; переконливість; педагогічний такт; здатність зв'язати дисципліну, що вивчається, з життям; спостережливість; педагогічна вимогливість.
Наукова діяльність за освітнім компонентом	Методи оцінки ризику для здоров'я населення від впливу забруднення ґрунтів важкими металами. Ри-

	зикорієнтована ідентифікація джерел забруднення ґрунтів важкими металами. Використання біоіндикаційних досліджень для визначення небезпек
--	---

Час та місце проведення занять з дисципліни

Аудиторні заняття з навчальної дисципліни проводяться згідно затвердженого розкладу. Електронний варіант розкладу розміщується на сайті Університету (<http://rozklad.nuczu.edu.ua/time-table/teacher?type=0>).

Консультації з навчальної дисципліни проводяться протягом семестру щовівторка з 16.00 до 17.00 у кабінеті № 302 або онлайн з використанням засобів інтернет-зв'язку. У разі необхідності час додаткової консультації здобувача вищої освіти погоджується окремо.

Мета вивчення дисципліни: забезпечення здобувачів вищої освіти знаннями сучасного рівня щодо шляхів надходження та закономірностей розподілу і перетворень у навколишньому середовищі речовин, що викликають токсичні ефекти у живих організмів; розпізнаванні та аналізу токсичних ефектів, які спричиняють забруднення в екосистемах; особливості науково обґрунтованої оцінки існуючого стану та основних тенденцій в зміні водних, повітряних та ґрунтових середовищ, заснованої на використанні флористичних, фауністичних та мікробіологічних біоіндикаторів, біотестування, лабораторного аналізу, методам розрахунку біотичних індексів та сформуванню необхідних в майбутній практичній діяльності спеціаліста вміння та навички для захисту людей та навколишнього середовища.

До завдань вивчення навчальної дисципліни віднесено:

- формування у здобувачів комплексу знань, навичок та уявлень про принципи токсикології, біоіндикації та біометрії,
- вивчення основних систем оцінки ступеню забруднення атмосфери, ґрунтів чи водойм на основі стану їх екосистем, які необхідні для рішення професійних завдань відповідно.

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Форма здобуття освіти
	очна (денна)
Статус дисципліни (обов'язкова загальна або обов'язкова професійна або вибіркова)	вибіркова
Рік підготовки	4-й
Семестр	7, 8-й
Обсяг дисципліни:	
- в кредитах ЄКТС	8
- кількість модулів	4
- загальна кількість годин	240
Розподіл часу за навчальним планом:	
- лекції (годин)	34
- практичні заняття (годин)	28
- семінарські заняття (годин)	32

- лабораторні заняття (годин)	-
- курсовий проект (робота) (годин)	-
- інші види занять (годин)	-
- самостійна робота (годин)	146
- індивідуальні завдання (науково-дослідне) (годин)	-
- підсумковий контроль (диференційний залік, екзамен)	7, 8-й семестри - екзамен

Передумови для вивчення дисципліни відсутні.

Результати навчання та компетентності з дисципліни

Відповідно до освітньо-професійної програми «Екологічна безпека», вивчення навчальної дисципліни повинно забезпечити:

- досягнення здобувачами вищої освіти таких результатів навчання:

Дисциплінарні результати навчання	аббревіатура
Уміти виявляти у навколишньому середовищі наявність токсичних для живих істот речовин, а також розпізнавати та аналізувати токсичні ефекти.	ДРНЕКБІ01
Знати заходи кількісної біоіндикації забруднення атмосферного повітря, ґрунту та водних екосистем.	ДРНЕКБІ02
Уміти використовувати заходи біоіндикації для оцінки стану екосистем, що використовують в природоохоронних біотехнологіях.	ДРНЕКБІ03

- формування у здобувачів вищої освіти наступних компетентностей:

Очікувані компетентності з дисципліни	аббревіатура
Здатність проводити екологічний біомоніторинг та біотестування для оцінки стану навколишнього середовища	ОКЕТБІ01
Здатність демонструвати навички роботи із сучасними обладнанням для відбору зразків, підготовки проб до досліджень	ОКЕТБІ02
Здатність до розуміння механізму впливу токсичних речовин та живі організми	ОКЕТБІ03

Програма навчальної дисципліни

Теми навчальної дисципліни:

МОДУЛЬ 1. ОСНОВИ БІОІНДИКАЦІЇ

Тема 1.1. Теоретичні основи біоіндикації. Історія виникнення та розвитку біоіндикації. Теоретичні основи біоіндикації. Антропогенні фактори, які викликають стрес.

Тема 1.2. Біоіндикатор та об'єкт біоіндикації. Переваги біоіндикації перед фізико-хімічними методами контролю стану навколишнього середовища. Основні принципи застосування біоіндикації. Доцільність біоіндикації, абсолютні і відносні калібрувальні стандарти. Рівні біоіндикації і принципи відбору біологічних показників для біоіндикації. Поняття біоіндикатор. Чутливість і достовірність біо-

індикаторів. Вимоги до біоіндикаторів.

Тема 1.3. Біоіндикація на різних рівнях організації. Загальна характеристика анатомо-морфологічних відхилень в результаті стресових впливів. Тканевий рівень. Організменний рівень. Популяційний рівень. Екосистемний рівень.

Тема 1.4. Методи біоіндикаційних досліджень. Фітоіндикаційні методи екологічного стану природного середовища. Дендроіндикація. Ліхеноіндикація. Методи біотестування.

МОДУЛЬ 2. БІОІНДИКАЦІЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Тема 2.1. Біоіндикація забруднення атмосферного повітря. Основні речовини - забруднювачі атмосферного повітря та їх джерела. Біоіндикація забруднення атмосфери за допомогою рослин. Газостійкі і газочутливі рослини. Неспецифічна і специфічна індикація. Рослини-індикатори та рослини-монітори. Оцінка реакції рослин на забруднення. Відбір і підготовка біологічних матеріалів для біоіндикації.

Тема 2.2. Біоіндикація водних екосистем. Біоіндикація забруднення берегових і навколоводних екосистем. Біологічний контроль водойми методом сапробності. Біоіндикація активного мулу біологічних очисних споруд. Біоіндикація токсичності.

Тема 2.3. Біоіндикація стану ґрунтового покриву. Основні наслідки дії пилу і золи на природно-територіальному комплексі. Зміна кислотності ґрунтів, рослини-індикатори кислотності і багатства ґрунтів. Механічний склад ґрунтів, літоіндикатори. Показники та індикатори ґрунтової родючості. Індикація засоленості ґрунтів - постійні, змінні, негативні індикатори. Індикація типів ґрунтів.

Тема 2.4. Індикація геологічних порід. Пошук корисних копалин з використанням фітоіндикації. Зоологічні підходи до пошуку корисних копалин. Фітоіндикація покладів нафти та газу.

МОДУЛЬ 3. ОСНОВИ ЕКОТОКСИКОЛОГІЇ

Тема 3.1. Вступ. Предмет, задачі і мета екотоксикології. Спеціалізована термінологія. Історія розвитку токсикології. Структура токсикології. Основні завдання та напрямки екотоксикології. Забруднення, що викликані екотоксикантами. Умови впливу токсикантів.

Тема 3.2. Основні типи класифікацій токсичних речовин та інтоксикацій. Класифікація інтоксикацій. Періоди інтоксикації. Механізми екотоксичності. Отрута як предмет екологічної токсикології. Основні визначення. Класифікація отрут за різними параметрами.

Тема 3.3. Основи екологічної токсикометрії. Нормативи для визначення токсичності речовин. Критерії токсикометрії. Методи розрахунку середньоефективної дози токсикантів. Фактори, що впливають на токсичність хімічних сполук. Фізичні і хімічні властивості токсичних речовин. Коефіцієнт кумуляції.

МОДУЛЬ 4. Характеристика токсичних речовин

Тема 4.1. Токсини природного походження. Токсичні речовини рослин. Токсичні речовини грибів. Токсичні речовини водоростей. Токсичні речовини

тварин.

Тема 4.2. Токсичні речовини техногенного походження. Сильнодіючі отруйні сполуки. Основні забруднювачі атмосферного повітря та їх еколого-токсична дія. Еколого-токсична дія пестицидів, отрутохімікатів та добрив. Еколого-токсична дія важких металів. Еколого-токсична дія ціанідів. Отруйні органічні речовини. Поліхлоровані біфеніли (ПХБ) та їх еколого-токсична дія. Діоксини, як одні з найнебезпечніших техногенних сполук. Ліки, харчові добавки, косметика.

Тема 4.3. Особливості шляхів надходження в організм отрут і ксенобіотиків. Надходження через дихальні шляхи. Всмоктування в шлунково-кишковий тракт. Проникнення через шкіру. Транспорт ксенобіотиків в організмі. Розподіл і депонування отрут в організмі. Метаболізм ксенобіотиків. Виведення ксенобіотиків з організму. Прояви дії отрути.

Тема 4.4. Гігієнічна регламентація та стандартизація. Історія виникнення гігієнічної регламентації та її задачі. Методи встановлення ГДК шкідливих речовин у повітрі робочої зони. Гігієнічна регламентація пилу, пестицидів, алергенів, канцерогенів і речовин, що викликають генетичні ефекти. Біологічні гранично допустимі концентрації та експозиційні тести. Особливості гігієнічної регламентації в СНД і за кордоном. Гігієнічна стандартизація.

Розподіл дисципліни у годинах за формами організації освітнього процесу та видами навчальних занять:

Назви модулів і тем	Очна (денна) форма					
	Кількість годин					
	усього	у тому числі				
лекції		практичні (семінарські) заняття	лабораторні заняття (інші види занять)	самостійна робота	модульна контрольна робота	
7-й семестр						
Модуль 1. Основи біоіндикації						
Тема 1.1. Теоретичні основи біоіндикації.	12	2	2	-	8	-
Тема 1.2. Біоіндикатор та об'єкт біоіндикації.	12	2	2	-	8	-
Тема 1.3. Біоіндикація на різних рівнях організації.	14	2	4	-	8	-
Тема 1.4. Методи біоіндикаційних досліджень.	18	2	6	-	8	2
Разом за модулем 1	56	8	14	-	32	2
Модуль 2. Біоіндикація навколишнього середовища						
Тема 2.1. Біоіндикація забруд-	14	2	6	-	8	-

нення атмосфєрного повітря.						
Тема 2.2. Біоіндикація водних екосистем.	12	2	2	-	8	-
Тема 2.3. Біоіндикація стану ґрунтового покриву.	12	2	2	-	8	-
Тема 2.4. Індикація геологічних порід.	16	2	-	-	10	2
Разом за модулем 2	54	8	10	-	34	2
8-й семестр						
Модуль 3. Основи екотоксикології						
Тема 3.1. Вступ. Предмет, задачі і мета екотоксикології. Спеціалізована термінологія.	13	2	4	-	7	-
Тема 3.2. Основні типи класифікацій токсичних речовин та інтоксикацій.	14	2	4	-	8	-
Тема 3.3. Основи екологічної токсикометрії.	26	4	4	-	16	2
Разом за модулем 3	53	8	12	-	31	2
Модуль 4. Характеристика токсичних речовин						
Тема 4.1. Токсини природного походження.	12	2	2	-	8	-
Тема 4.2. Токсичні речовини техногенного походження.	28	4	4	-	20	-
Тема 4.3. Особливості шляхів надходження в організм отрут і ксенобіотиків.	16	2	4		10	-
Тема 4.4. Гігієнічна регламентація та стандартизація.	21	2	6	-	11	2
Разом за модулем 4	77	10	16		49	2
Разом	240	34	52	-	146	8

Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Основи біоіндикації та біомоніторингу.	2
2	Вибір об'єктів для біоіндикації та біотестування	2
3	Рівні організації біоіндикаційних досліджень	2
4	Проведення модульного контролю № 1	2
5	Біоіндикаційні дослідження забруднення атмосферного повітря	2
6	Біоіндикаційні дослідження забруднення водних екосистем	2
7	Біоіндикаційні дослідження забруднення ґрунтів	2
8	Проведення модульного контролю № 2	2
9	Основні поняття та історія розвитку екотоксикології	2
10	Класифікація отрут	2
11	Прояви токсичного процесу. Методи визначення критеріїв токсичності	2
12	Проведення модульного контролю № 3	2
13	Особливості природних токсинів	2
14	Джерела походження та вплив на живі організми токсичних речовин техногенного походження	2
15	Основні шляхи надходження токсичних речовин до живих організмів	2
16	Проведення модульного контролю № 4	2
	Разом	32

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Флуктуюча асиметрія деревних та трав'янистих форм рослин як тест-система оцінки якості середовища	4
2.	Біоіндикація забруднення атмосферного повітря за допомогою лишайників	4
3.	Пошкодження тканин фітооб'єктів внаслідок техногенного забруднення повітряного середовища	4
4.	Класифікація та характеристика основних груп екотоксикантів	2
5.	Критерії оцінки токсичності хімічних речовин	2
6.	Пробіт-аналіз в оцінці доз токсикантів	2
7.	Класи небезпеки речовин	2
8.	Визначення кумулятивних властивостей токсичних речовин	2
9.	Виїзне практичне заняття	6
	Разом	28

Теми лабораторних занять (не передбачено навчальним планом).

Орієнтовна тематика індивідуальних завдань

Індивідуальне завдання є однією з форм роботи здобувачів вищої освіти, яка передбачає створення умов для повної реалізації ними творчих можливостей, застосування набутих знань на практиці. Здобувач вищої освіти може обрати одну з рекомендованих тем та самостійно виконати поглиблене теоретичне або практичне дослідження – творчий проект. Результати дослідження оформити звітом у фо-

рмі реферату, презентації, добірки відеоматеріалів, створення відео-, фоторяду тощо.

Теми індивідуального завдання для здобувачів вищої освіти:

1. Історія розвитку токсикологічних наук.
2. Парацельс – найвідоміший алхімік.
3. Отрути та протиотрути: історія розвитку.
4. Методи визначення середньолетальної дози.
5. Особливості впливу токсичних речовин на жінок та чоловіків.
6. Гендерні особливості тютюнової залежності.
7. Еколого-етичні питання використання тварин для дослідження токсичності речовин.
8. Екотоксикологія органічних забруднюючих речовин.
9. Методи біологічного тестування екотоксикантів.
10. Загальні закономірності дії промислових отрут.
11. Форми знаходження важких металів в живих організмах.
12. Лабораторна діагностика отруєнь.
13. Біоконцентрування, біоаккумуляція, біомагніфікація.
14. Токсикологія екстремальних ситуацій.
15. Токсикологічна безпека харчових продуктів та сировини.
16. Методи оцінки хімічного забруднення ґрунтів.
17. Методи оцінки небезпеки та токсичності наноматеріалів.
18. Токсикологія мінеральних отрут.
19. Наркотики. Профілактика наркоманії.
20. Основні проблеми нормування в екотоксикології.
21. Історія біоіндикаційних досліджень.
22. Біоіндикаційні дослідження стану активного мулу біологічних очисних споруд.
23. Екологічні групи гідробіонтів в оцінці стану водних екосистем.
24. Поняття про біологічну активність ґрунтів.
25. Поняття про ферментативної активності ґрунтів, класифікація ферментів.
26. Найпоширеніші методи біотестування.
27. Антропогенні стресори і реакції на них тварин.
28. Біоіндикація радіоактивного забруднення територій.
29. Біоіндикатори та прогноз погоди, стихійних лих, глобальної зміни клімату.
30. Біотестування забруднення повітря.
31. Мікробіологічні параметри як індикатори якості середовища.
32. Перспективи використання малакофауни в біоіндикації стану водних екосистем.
33. Трансгенні мікроорганізми - ефективні біодеструктори ксенобіотиків.
34. Основні фізіологічно і структурні групи ґрунтових мікроорганізмів-біоіндикаторів.
35. Безхребетні як індикатори ґрунтових умов.
36. Гриби як біоіндикатори умов і забруднення середовища.
37. Біоіндикація забруднення середовища важкими металами.
38. Організми тест-об'єкти. Їх характеристика, особливості культивування, розведення в культурі, особливості застосування.
39. Параметри лісових екосистем, які використовуються при біологічній індикації.
40. Птахи - індикатори хвороб лісу.

Форми та методи навчання і викладання

Вивчення навчальної дисципліни реалізується в таких формах: навчальні заняття за видами, виконання індивідуальних завдань, консультації, контрольні заходи, самостійна робота.

В навчальній дисципліні використовуються такі методи навчання та викладання:

- *методи навчання за джерелами набуття знань*: словесні методи навчання (лекція, пояснення, бесіда, інструктаж); наочні методи навчання (ілюстрація, демонстрація, спостереження); практичні методи навчання (практична робота, візні заняття);

- *методи навчання за характером логіки пізнання*: аналітичний (мислене або практичне розкладання цілого на частини з метою виокремлення суттєвих ознак цих частин); синтетичний (теоретичне або практичне поєднання виділених аналізом елементів чи властивостей предмета або явища в єдине ціле); індуктивний (вивчення предметів або явищ від одиничного до загального); дедуктивний (вивчення навчального матеріалу від загального до окремого, одиничного); традиційний (передбачення висновків від одиничного до одиничного, від часткового до часткового, від загального до загального);

- *методи навчання за рівнем самостійної розумової діяльності тих, хто навчається*: проблемний виклад; частково-пошуковий; дослідницький;

- *інноваційні методи навчання*: робота з навчально-методичною літературою та відеометод; навчання з використанням технічних ресурсів; інтерактивні методи; методи організації навчального процесу, що формують соціальні навички (ділові ігри, форуми, завдання з пошуку інформації, наукові доповіді, конкурси, моделювання ситуацій за умов невизначеності результатів; під час таких занять здобувачі вчаться бути демократичними, спілкуватись з іншими людьми, критично мислити, ухвалювати обґрунтовані рішення);

- *науково-дослідна робота*;

- *самостійна робота*.

Оцінювання освітніх досягнень здобувачів вищої освіти

Засоби оцінювання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання є: екзамен, модульні контрольні роботи; реферати, есе; розрахункові та розрахунково-графічні роботи; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; студентські презентації та виступи, в тому числі і на наукових заходах; завдання на лабораторному обладнанні, реальних об'єктах; інші види індивідуальних та групових завдань.

Оцінювання рівня освітніх досягнень здобувачів за освітніми компонентами, здійснюється за 100-бальною шкалою, що використовується в НУЦЗ України з переведенням в оцінку за рейтинговою шкалою - ЄКТС та в 4-бальну шкалу.

Таблиця відповідності результатів оцінювання знань з навчальної дисципліни за різними шкалами

За 100-бальною шкалою, що використовується в НУЦЗ України	За рейтинговою шкалою (ЄКТС)	За 4-бальною шкалою
90–100	А	відмінно
80–89	В	добре
65–79	С	
55–64	D	задовільно
50–54	Е	
35–49	FХ	незадовільно
0–34	F	

Критерії оцінювання

Форми поточного та підсумкового контролю

Поточний контроль проводиться на кожному практичному та семінарському занятті шляхом проведення усного і письмового опитування. Він призначений для перевірки якості засвоєння навчального матеріалу, стимулювання навчальної роботи здобувачів вищої освіти та вдосконалення методики проведення занять.

Поточний контроль може проводитися наступними способами:

- усне опитування – застосовується під час проведення усіх видів навчальних занять з метою визначення рівня засвоєння здобувачами вищої освіти навчального матеріалу попереднього заняття;
- тестовий контроль – як правило, проводиться після завершення вивчення здобувачами вищої освіти матеріалу блоку модулів;
- комбінована форма контролю – поєднання під час проведення навчальних занять усного опитування та експрес-контролю, або експрес-контролю з тестовим контролем з метою максимального охоплення кількості залучених до контролю здобувачів вищої освіти і більш якісної перевірки рівня засвоєння ними знань.

Модульний контроль є компонентом поточного контролю і здійснюється у формі виконання здобувачем вищої освіти модульного контрольованого завдання (контрольної роботи, тесту тощо) та є обов'язковим. Протягом семестру під час вивчення дисципліни «Екотоксикологія та біоіндикація» проводиться два модульні контролю.

Підсумкова модульна оцінка визначається як сума поточної та контрольної оцінок (балів) з даного модуля. Оцінювання кожного контрольованого модуля необхідно проводити таким чином, щоб звітність за результатами засвоєння модуля була за обов'язкові види робіт та допоміжні завдання (у цьому разі повинна враховуватись активність та поточна успішність здобувача вищої освіти на семінарах, тощо).

З навчальної дисципліни «Екотоксикологія та біоіндикація» підсумковий контроль проводиться у формі екзамену.

Розподіл та накопичення балів, які отримують здобувачі, за видами навчальних занять та контрольними заходами з дисципліни

7-й семестр

Вид навчальної роботи		Кількість	Максимальний бал за вид навчальної роботи	Загальна максимальна сума балів
I. Поточний контроль				
Модуль № 1	Семінари	3	5	15
	Практичні заняття	2	5	10
	Модул. контроль (контрольна робота)	1	5	5
	Разом за модуль № 1			30
Модуль № 2	Семінари	4	5	20
	Практичні заняття	1	5	5
	Модул. контроль (контрольна робота)	1	5	5
	Разом за модуль № 2			30
Разом за поточний контроль				60
II. Екзамен				40
<i>Додаткові необов'язкові завдання та науково-дослідна діяльність здобувача вищої освіти</i>				<i>до 10</i>
Разом за всі види навчальної роботи				100

Розподіл та накопичення балів, які отримують здобувачі, за видами навчальних занять та контрольними заходами з дисципліни

8-й семестр

Вид навчальної роботи		Кількість	Максимальний бал за вид навчальної роботи	Загальна максимальна сума балів
I. Поточний контроль				
Модуль № 3	Семінари	3	5	15
	Практичні заняття	3	5	15
	Модул. контроль (контрольна робота)	1	5	5
	Разом за модуль № 3			35
Модуль № 4	Семінари	3	5	15
	Практичні заняття	3	5	15
	Модул. контроль (контрольна робота)	1	5	5
	Разом за модуль № 4			35
Разом за поточний контроль				70
II. Екзамен				30
<i>Додаткові необов'язкові завдання та науково-дослідна діяльність</i>				<i>до 10</i>

<i>ність здобувача вищої освіти</i>	
Разом за всі види навчальної роботи	100

Поточний контроль.

Підсумкова оцінка формується з урахуванням результатів:

- поточного контролю роботи здобувача вищої освіти впродовж семестру;
- підсумкового контролю успішності.

До уваги можуть братись *додаткові необов'язкові завдання та науково-дослідна діяльність* здобувача вищої освіти.

Поточний контроль проводиться на кожному семінарському та практичному занятті. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки здобувачів вищої освіти за змістом визначеної теми (у тому числі, самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях та набутих навичок під час виконання завдань практичних робіт.

Критерії поточного оцінювання знань здобувачів на семінарському занятті (оцінюється від 0 до 5 балів):

5 бал – здобувач вільно володіє навчальним матеріалом, орієнтується в конкретній темі та аргументовано висловлює свої думки, наводить приклади;

4 бал – здобувач володіє навчальним матеріалом, орієнтується в конкретній темі;

3 бал – здобувач частково володіє навчальним матеріалом та може окреслити основні питання визначеної теми;

2 бали – здобувач поверхнево володіє навчальним матеріалом та може окреслити деякі аспекти визначеної теми;

1 бал - здобувач дуже поверхнево володіє навчальним матеріалом;

0 балів – здобувач не знає відповіді на поставлені питання або поверхово розкриває лише окремі положення, допускаючи при цьому суттєвих помилок.

Викладачем оцінюється повнота розкриття питання, логіка його подання, культура мовлення, емоційність та переконаність, використання основної та додаткової літератури (підручників, навчальних посібників тощо), аналітичні міркування, вміння робити порівняння, висновки.

Критерії поточного оцінювання знань здобувачів на практичному занятті оцінюється від 0 до 5:

5 бали – завдання виконане в повному обсязі, відповідь вірна, наведено аргументацію, використовуються професійні терміни, робота оформлена граматично і стилістично без помилок;

4 бали – завдання виконане в повному обсязі, відповідь вірна, робота оформлена граматично та стилістично без помилок;

3 бали – завдання виконане не в повному обсязі, відповідь не зовсім вірна, робота оформлена недбало;

2 бали – завдання виконане не в повному обсязі, допущені незначні помилки;

1 бали – завдання виконане частково, роботу оформлено з грубими помилками;

0 балів – завдання не виконане.

Викладачем оцінюється повнота розкриття питання, цілісність, системність, логічна послідовність, вміння формулювати висновки, акуратність оформлення письмової роботи, самостійність виконання.

Контрольна робота є складовою поточного контролю і виконується у вигляді аудиторної письмової роботи під час останнього семінарського заняття в межах окремого залікового модуля.

Критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти під час виконання контрольних робіт (оцінюється від 0 до 5 балів):

5 балів – вірні відповіді дані на всі запропоновані питання, дотримано всі вимоги до виконання;

4 балів – вірні відповіді дані на всі запропоновані питання, у відповідях наявні незначні помилки;

3 бали – вірні відповіді дані на 75% запропонованих питань, але вони недостатньо обґрунтовані;

2 бали – вірні відповіді дано на 50% запропонованих питань;

1 бала - вірні відповіді дано менше, ніж на 50% запропонованих питань, наявні значні помилки;

0 балів – відповіді відсутні або робота містить грубі помилки на більшість запропонованих питань.

Індивідуальні завдання.

Індивідуальна самостійна робота є однією з форм роботи здобувачів вищої освіти, яка передбачає створення умов для повної реалізації ними творчих можливостей, застосування набутих знань на практиці.

Здобувач вищої освіти може обрати одну з рекомендованих тем та самостійно виконати поглиблене теоретичне дослідження. Результати дослідження оформити звітом у формі реферату, презентації, добірки відеоматеріалів, створення відео- або фоторяду.

Критерії оцінювання індивідуальної самостійної роботи здобувачів (оцінюється від 0 до 10 балів):

10 балів – самостійна робота здобувачем виконана в повному обсязі;

9 балів – робота виконана в повному обсязі, але допущені незначні помилки;

8 балів – робота виконана майже на 90% від загального обсягу;

7 балів – обсяг виконаних завдань становить 80% від загального обсягу;

6 балів – здобувач виконав лише від 70% від загального обсягу;

5 балів – обсяг виконаної роботи становить понад 50% від загального обсягу;

4 бали – виконана частина роботи складає менше 50% від загального обсягу;

3 бали – виконана частина складає близько 25% від загального обсягу;

2 бали – обсяг виконаних завдань складає лише 10% від загального обсягу;

1 бал – в цілому обсяг виконаних завдань складає менше 10% від загального обсягу;

0 балів – завдання, передбачене для індивідуальної самостійної роботи, здобувачем не виконане.

Викладачем оцінюється розуміння здобувачем вищої освіти понятійного

апарату, логічність та послідовність під час відповіді, самостійність мислення, впевненість в правоті своїх суджень, вміння виділяти головне, вміння встановлювати міждисциплінарні та внутрішньодисциплінарні зв'язки, вміння робити висновки, показувати перспективу розвитку ідеї або проблеми, відсоток унікальності та запозичення текстового документу (плагіат) не менше ніж 90% для тез доповідей та 70% - для рефератів, уміння публічно чи письмово представити звітний матеріал.

Підсумковий контроль.

Критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти під час екзамену в 7-му семестрі (оцінюється від 0 до 40 балів):

32-40 балів – здобувач вищої освіти в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, повністю, логічно та послідовно розкрив питання білету, виявив вміння застосовувати існуючі методики, наводити приклади, самостійно аналізувати, узагальнювати і викладати матеріал не допускаючи помилок. Під час відповіді продемонстровано вміння самостійно працювати з додатковою літературою.

24-31 балів – здобувач вищої освіти достатньо повно володіє навчальним матеріалом, однак при наданні відповіді на деякі питання не вистачає достатньої глибини та аргументації, наявні несуттєві неточності та незначні помилки, які не впливають на загальну правильність відповіді.

16-23 бали – здобувач вищої освіти засвоїв тільки основний матеріал, не знає окремих положень, допускає неточності у відповіді, не вміє достатньо чітко сформулювати окремі положення, порушує послідовність у викладанні матеріалу, має певні труднощі у пов'язанні теоретичного матеріалу з його практичним застосуванням.

8-15 балів – здобувач вищої освіти не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, зміст визначених питань розкриває недостатньо, допускаючи при цьому суттєві неточності. Відповідь задовольняє мінімуму критеріїв оцінки.

1-7 балів – здобувач вищої освіти не засвоїв значної частини програмного матеріалу, допускає суттєві помилки, не вміє логічно та послідовно викласти основні положення та має значні труднощі у пов'язанні теоретичного матеріалу з його практичним застосуванням. Для отримання екзамену необхідне значне доопрацювання.

0 балів – не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти під час екзамену в 8-му семестрі (оцінюється від 0 до 30 балів):

24-30 балів – здобувач вищої освіти в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, повністю, логічно і послідовно розкрив питання білету, виявив вміння застосовувати існуючі методики, наводити приклади, самостійно аналізувати, узагальнювати і викладати матеріал не допускаючи помилок. Під час відповіді продемонстровано вміння самостійно працювати з додатковою літературою.

18-23 балів – здобувач вищої освіти достатньо повно володіє навчальним матеріалом, однак при наданні відповіді на деякі питання не вистачає достатньої

глибини та аргументації, наявні несуттєві неточності та незначні помилки, які не впливають на загальну правильність відповіді.

12-17 балів – здобувач вищої освіти засвоїв тільки основний матеріал, не знає окремих положень, допускає неточності у відповіді, не вмє достатньо чітко сформулювати окремі положення, порушує послідовність у викладанні матеріалу, має певні труднощі у пов'язанні теоретичного матеріалу з його практичним застосуванням.

6-11 балів – здобувач вищої освіти не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, зміст визначених питань розкриває недостатньо, допускаючи при цьому суттєві неточності. Відповідь задовольняє мінімуму критеріїв оцінки.

1-5 балів – здобувач вищої освіти не засвоїв значної частини програмного матеріалу, допускає суттєві помилки, не вмє логічно і послідовно викласти основні положення і має значні труднощі у пов'язанні теоретичного матеріалу з його практичним застосуванням. Для отримання екзамену необхідне значне доопрацювання.

0 балів – не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Перелік теоретичних питань для підготовки до екзамену в 7-му семестрі:

1. Поняття «біоіндикації» та «біомоніторингу».
2. Переваги та недоліки біоіндикаційних методів досліджень
3. Форми біоіндикації
4. Основні принципи застосування біоіндикації
5. Рівні біоіндикаційних досліджень
6. Стрес та стресори.
7. Антропогенні фактори, які викликають стрес
8. Класифікація екологічних факторів в біоіндикації
9. Недоліки аналітичних методів досліджень у порівнянні з біоіндикаційними.
10. Поняття «біоіндикатора»
11. Прямі та непрямі біоіндикатори
12. Класифікація біоіндикаторів
13. Чутливість біоіндикаторів
14. Вимоги до біоіндикаторів.
15. Класифікація індикаторів за ступенем достовірності.
16. Можливості і практичне значення біоіндикації.
17. Достовірність біоіндикації. Групи індикаторів за ступенем достовірності результатів, приклади.
18. Газостійкість рослин та її форми.
19. Газочутливість рослин. Ксероморфна структура.
20. Основні індикаторні ознаки, що відображають стресове навантаження.
21. Вплив руху повітря на стан рослинності.
22. Вплив озону на стан рослинності
23. Класифікація некрозів рослин
24. Організми-монітори шкідливих речовин у повітрі
25. Відбір і підготовка біологічних матеріалів для біоіндикації.

26. Найбільш поширені біоіндикаційні методи оцінки стану навколишнього середовища.
27. Критерії, що пропонуються для відбору показників біоіндикації на тканинному і організменому рівнях.
28. Макроскопічні зміни морфології рослин.
29. Патологічні прояви у тварин.
30. Ознаки, які використовуються під час біоіндикації на організменому рівні.
31. Відбір показових видів для біоіндикації на популяційному рівні.
32. Показники популяційного рівня.
33. Вплив антропогенних стресорів на динаміку рослинних популяцій.
34. Вплив антропогенних стресорів на характер поширення рослин.
35. Показові ознаки екосистемного рівня.
36. Метод комплексної біоіндикації.
37. Екологічні індекси, які використовуються в методі комплексної індикації (індекс Шеннона, індекс доміантності, індекс подібності).
38. Дендроіндикація.
39. Методи біотестування.
40. Лихіноіндикація.
41. Класифікація лишайників.
42. Тест-об'єкти, які найчастіше використовують для біоіндикації.
43. Рекомендовані групи і види морських організмів і їх тест-реакції для використання при біотестування.
44. Біоіндикатор. Найвідоміші організми-біоіндикатори
45. Неспецифічна і специфічна індикація стану атмосферного повітря.
46. Класифікація вищих водних рослин залежно від розселення у водоймах та біологічних особливостей.
47. Біоіндикація водойм за модифікованим індексом Майєра (для макрофітів).
48. Шкала оцінки якості води за системою сапробності
49. Характеристика полісапробної зони водойми
50. Характеристика мезосапробної зони водойми
51. Характеристика олігосапробної зони водойми
52. Біоіндикація активного мулу очисних споруд
53. Критерії для встановлення якості активного мулу
54. Токсобність водойм
55. Основні наслідки дії пилу і золи на ПТК
56. Зміна кислотності ґрунтів, рослини-індикатори кислотності і багатства ґрунтів
57. Механічний склад ґрунтів, літоіндикатори
58. Показники та індикатори ґрунтової родючості
59. Індикація засоленості ґрунтів - постійні, змінні, негативні індикатори
60. Індикація типів ґрунтів
61. Пошук корисних копалин з використанням фітоіндикації.
62. Коефіцієнт біологічного поглинання.
63. Використання пар еталонів під час біоіндикації.
64. Металофіти. Металофіли. Металорезистенти. Металофуги.

65. Рослини-індикатори хімічних елементів.
66. Зоологічні підходи до пошуку корисних копалин.
67. Фітоіндикація покладів нафти і газу.

Перелік теоретичних питань для підготовки до екзамену в 8-му семестрі:

1. Назвіть основні напрямки токсикологічної науки.
2. Дайте визначення токсикології та екотоксикології.
3. Охарактеризуйте структуру токсикології.
4. Основні завдання та напрямки екотоксикології.
5. Практичні результати досліджень екотоксикології.
6. Історія розвитку екотоксикології.
7. Поняття про «ксенобіотики».
8. Токсикодинаміка та токсикокінетика.
9. Назвіть основні шляхи потрапляння отруйних речовин в живі організми.
10. Гіпоксія та її основні типи.
11. Практична класифікація отрут за метою застосування.
12. Класи шкідливих речовин за ступенем токсичності.
13. Класифікація ксенобіотиків за характером дії.
14. Токсикологічна класифікація отрут.
15. Класифікація токсичних речовин за характером впливу на організми.
16. Класифікація речовин, які забруднюють воду, за токсикологічними параметрами.
17. Класифікація забруднюючих воду речовин за їх здатністю до кумуляції.
18. Класифікація отрут за вибірковою токсичністю.
19. Значення природних токсинів для екосистем, популяцій, живих організмів.
20. Нормативи для визначення токсичності речовин.
21. Критерії токсикометрії.
22. Методи розрахунку середньоефективної дози токсикантів.
23. Визначення залежності доза-ефект.
24. Проведення експерименту для визначення залежності доза-ефект.
25. Фактори, що впливають на токсичність хімічних сполук.
26. Фізичні і хімічні властивості токсичних речовин.
27. Коефіцієнт кумуляції.
28. Екологічне значення хімічних речовин для захисту рослин від консументів.
29. Мета вироблення отрути у тварин та рослин.
30. Динаміка токсичності рослин залежно від кліматичних умов, чисельності фітофагів та інших факторів.
31. Фактори навколишнього середовища, які можуть впливати на ступінь токсичності рослин.
32. Рослини, які накопичують токсичні речовини з навколишнього середовища.
33. Класифікація фітотоксинів за хімічною структурою.
34. Алкалоїди.
35. Характеристика та структура зоотоксинів.
36. Класифікація отруйних тварин.

37. Вироблення власних отруйних речовин грибами та акумуляція ними токсинів із навколишнього середовища.
38. Токсини водоростей.
39. Наслідки отруєння альготоксинами.
40. Групи, на які поділяють речовини, сконцентровані на промислових об'єктах, і промислові відходи, за критерієм небезпечності.
41. СДОР.
42. Основні сполуки, що забруднюють атмосферу.
43. Токсичні сполуки сірки.
44. Вплив на живі організми летючих сполук азоту.
45. Вплив на живі організми летючих сполук сірки.
46. Вплив на живі організми летючих сполук вуглецю.
47. Токсична дія чадного газу.
48. Пестициди.
49. Токсичність важких металів.
50. Шляхи надходження важких металів до навколишнього середовища.
51. Токсична дія ціанідів.
52. Шляхи надходження та наслідки отруєння діоксинами.
53. Діоксин як компонент хімічної зброї.
54. Токсичність поліхлорованих біфенілів.
55. Хімічні катастрофи ХХ сторіччя.
56. Небезпека харчових добавок.
57. Отруйні речовини в косметичних засобах.
58. Надходження отрут через дихальні шляхи.
59. Всмоктування отрут в шлунково-кишковий тракт.
60. Проникнення отрут через шкіру. Будова шкіри.
61. Транспорт ксенобіотиків в організмі.
62. Розподіл і депонування отрут в організмі.
63. Метаболізм ксенобіотиків.
64. Виведення ксенобіотиків з організму.
65. Історія виникнення гігієнічної регламентації та її задачі.
66. Методи встановлення ГДК шкідливих речовин у повітрі робочої зони.
67. Гігієнічна регламентація пилу, пестицидів, алергенів, канцерогенів і речовин, що викликають генетичні ефекти
68. Біологічні гранично допустимі концентрації та експозиційні тести
69. Гігієнічна стандартизація
70. Гігієнічна регламентація і стандартизація виробничих отрут в Україні

Політика викладання навчальної дисципліни

1. Сумлінне дотримання розкладу занять з навчальної дисципліни (здобувачі вищої освіти, які запізнилися на заняття, до заняття не допускаються).
2. Активна участь в обговоренні навчальних питань, змістовна підготовка до аудиторних занять за рекомендованою літературою, якісне і своєчасне виконання завдань.
3. Під час аудиторного заняття мобільними пристроями дозволяється користуватися тільки з навчальною метою і з дозволу керівника заняття.
4. Здобувач вищої освіти має право дізнатися про свою кількість накопичених балів у викладача навчальної дисципліни та вести власний облік цих балів.
5. Під час виконання індивідуальної самостійної роботи до захисту допускаються реферати, які містять не менше 70 % оригінального тексту при перевірці на плагіат, тези доповідей - не менше 90 %.
6. Здобувач допускається до складання підсумкового семестрового контролю, якщо він виконав усі види обов'язкових робіт, що передбачені відповідною робочою програмою навчальної дисципліни в семестрі та набрав за них необхідну кількість балів для допуску до підсумкового семестрового контролю.
7. Здобувачеві, який не склав підсумкового семестрового контролю з окремих освітнього компоненту, керівник факультету дозволяє повторне складання підсумкового контролю з цього освітнього компоненту за окремим графіком на строк до двох тижнів від початку наступного весняного семестру.
8. Додаткове складання екзамену допускається не більше двох разів із навчальної дисципліни: перший раз науково-педагогічному працівникові, другий – комісії, яка створюється за поданням керівника факультету розпорядженням ректора з навчальної та методичної роботи.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Література

1. Бригада О.В. Екотоксикологія та біоіндикація: курс лекцій. Ч. 1. Х.: НУЦЗУ, 2020. 139 с. ([електронна бібліотека НУЦЗУ](#))
2. Бригада О.В. Екотоксикологія та біоіндикація: курс лекцій. Ч. 2. Х.: НУЦЗУ, 2020. 139 с. ([електронна бібліотека НУЦЗУ](#))
3. Бригада О.В. Екотоксикологія та біоіндикація: методичні вказівки до виконання практичних робіт. Х.: НУЦЗУ, 2019. 56 с. ([електронна бібліотека НУЦЗУ](#))
4. Бригада О.В. Екотоксикологія та біоіндикація: методичні вказівки з організації самостійної роботи здобувачів вищої освіти під час вивчення дисципліни. НУЦЗУ, 2020. 25 с. ([електронна бібліотека НУЦЗУ](#))
5. Рибалова О.В., Бригада О.В., Росколотько А.В. Оцінка ризику для здоров'я населення при вживанні питної води з джерел м. Харкова. Науковий вісник будівництва. Харків: ХНУБА, ХОТВ АБУ. 2017. Вип. 4 (90). С. 164-171.
6. Артем'єв С.Р., Рибалова О.В., Бригада О.В., Ільїнський О.В., Бондаренко О.О., Макаров Є.О., Жук В.М. Визначення екологічного ризику погіршення стану водотоків басейну річки Уди. *Fundamentalis scientiam* №27. 2019,

- VOL. 1, Scientific journal "Fundamentalis scientiam", (Madrid, Spain). P. 14-21.
7. Рибалова О.В., Артем'єв С.Р., Бригада О.В., Сарапіна М.В., Шароватова О.П., Ільїнський О.В. Оценка риска для здоровья населения от влияния загрязненности почв города Харкова. Norwegian Journal of development of the International Science. №35/2019. VOL. 1. P. 11-15.
 8. Рибалова О.В., Бригада О.В., Сарапіна М.В. Сучасні методи інтегральної оцінки забруднення ґрунтів хімічними речовинами. The 8 th International scientific and practical conference "Dynamics of the development of world science" (April 15-17, 2020) Perfect Publishing, Vancouver, Canada. 2020. P 764-771.
 9. Рибалова О.В., Бригада О.В., Сарапіна М.В., Шароватова О.П. Ризикорієнтована ідентифікація джерел забруднення ґрунтів важкими металами. The 7th International scientific and practical conference "Perspectives of world science and education" (March 25-27, 2020) CPN Publishing Group, Osaka, Japan. 2020. P. 556-564.
 10. Петровська М. Екологічна токсикологія: навчально-методичний посібник. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2014. 116 с.
 11. Сорочан О.О. Біохімічні основи екотоксикології: Навч. посіб. Д.: Оксамит-Текс, 2006. 80 с.
 12. Снітинський В.В., Хірівський П.Р., Гнатів П.С. та ін. Екотоксикологія. Навчальний посібник. Херсон. Олді-Плюс, 2011. 330 с.
 13. Дідух Я.П. Основи біоіндикації. К.: НВП «Видавництво «Наукова думка» НАН України», 2012. 344 с.
 14. Кучерявий В.П. Загальна екологія: Підруч. для студ. вищих навч. закл. Львів: Світ, 2010. 520 с.
 15. Григор'єва Л.І., Томілін Ю.А. Екологічна токсикологія та екотоксикологічний контроль. Навчальний посібник. Миколаїв: Вид-во ЧДУ імені Петра Могили. Миколаїв, 2015. 240 с.
 16. Дудник С.В., Євтушенко М.Ю. Водна токсикологія: основні теоретичні положення та їхнє практичне застосування. К.: Вид-во Українського фітосоціологічного центру, 2013. 297 с.
 17. Мягченко О.П. Основи екології: Підручник. К.: Центр учбової літератури, 2010. 312 с. ([бібліотека НУЦЗУ](#))
 18. Оцінка екологічного стану водойм методами біоіндикації. Перші кроки до оцінки якості води. Бережани, 2010. 32 с.
 19. Никифоров В.В., Дігтяр С.В., Мазницька О.В., Козловська Т.Ф. Біоіндикація та біотестування: навчальний посібник. Кременчук: Видавництво Щенбатих О.В., 2016. 76 с.
 20. Дядченко В.В., Блажеєвський М.Є., Новіков О.І. та ін. Бойові токсичні речовини: навчальний посібник. Харків: ХПІ, 2007. 511 с.
 21. Ісаєнко В.М., Войцицький В.М. та ін. Екологічна біохімія. К.: Книжкове видання НАУ, 2005. 437 с.
 22. Мітрясова О.П. Хімічні основи екології. К.: Перун, 1999. 191 с.

23. Федорова Г.В. Практикум з біогеохімії для екологів: Навчальний посібник. К.: „КНТ”, 2007. 288 с.
24. Удод В.М., Трофімович В.В., Волошкіна О.С. Основи екотоксикології: Навч. посібник. К.: КНУБА, 2008. 88 с.

Розробник:

Олена БРИГАДА, доцент кафедри ОП та ТЕБ, к.т.н., доц.